

Nr 221.

Godkänd av första kammaren den 17 maj 1918.

Godkänd av andra kammaren den 18 maj 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner.

(Första särskilda utskottets utlåtande nr 17.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 22 mars 1918 avlåten proposition, nr 286, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga propositionen bilagt förslag till lag angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner;

dels ock för krigstidstilläggs och krigstidshjälps utgående till ifrågasvarande präster för ecklesiastikären 1917—1918 och 1918—1919 godkänna de allmänna grunder, som för sådant understöd av departementschefen i statsrådsprotokollet förordats.

Riksdagen får tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat godkänna Eders Kungl. Maj:ts proposition i oförändrat skick, i anledning av densamma *ej mindre* för sin del antagit följande

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 73 häft. (Nr 221—222.)

Lag

angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner.

1 §.

Till kyrkoherdar och komministrar, för vilka lönereglering enligt lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910 trätt i tillämpning, samt till extra ordinarie präster, med avseende å vilkas löneförmåner föreskrifterna i 12, 13 och 14 §§ samt 25 § första stycket samma lag skola lända till efter rättelse, må jämlikt av Konung, riksdag och kyrkomöte beslutade grunder samt enligt av Konungen utfärdade närmare bestämmelser utgå krigstidstillägg och krigstidshjälp för ecklesiastikåren 1917—1918 och 1918—1919.

2 §.

För tiden efter ecklesiastikåret 1918—1919 må, där Konungen i enlighet med grunder, som av Konungen och riksdagen beslutas, förordnar om tilldelande av krigstidstillägg och krigstidshjälp eller annat därmed jämförlikt understöd åt befattningshavare i statens tjänst, i den mån hinder ej möter av vad i 5 § denna lag sägs, jämlikt av Konungen och riksdagen beslutade grunder och enligt av Konungen utfärdade närmare bestämmelser krigstidsunderstöd, efter ecklesiastikår räknat, utgå till de i 1 § omnämnda präster.

3 §.

Innehavare av prästerlig emeritilön äger jämlikt, för ecklesiastikåret 1918—1919, av Konung, riksdag och kyrkomöte och för tiden därefter av Konungen och riksdagen fattade beslut samt enligt de närmare bestämmelser, Konungen meddelar, uppbära krigstidstillägg; skolande i fråga om sådant krigstidstillägg de grunder, som äro eller varda fastställda för krigstidstillägg eller annat dylikt understöd åt f. d. befattningshavare i statens tjänst, äga motsvarande tillämpning.

4 §.

Krigstidsunderstöd åt kyrkoherde och komminister samt sådan adjunkt, varom i 14 § 3 mom. lagen om reglering av prästerskapets avlöning förmäles, skall, fränsett ecklesiastikåret 1917—1918, för varje pastorat, såvitt angår dess prästerskap, bestridas, i den mån sådant erfordras, medelst församlingsavgifter och övriga till prästerskapet anslagna avlöningstill-

gångar, på sätt och i den ordning 11 § första mom. samt 19 och 20 §§ samma lag stadga. Har för bestridande av, jämte avlöning, krigstidsunderstöd åt nu nämnda präster såsom församlingsavgifter inom pastoratet utdebiterats sammanlagt större belopp än som motsvarar sex öre för varje helt eller påbörjat tiotal kronor av pastoratets hela inkomstbelopp, skall ersättning av kyrkofondens medel beredas pastoratet för det överskjutande beloppet.

Krigstidsunderstöd åt de i första stycket av denna paragraf avsedda präster, såvitt angår ecklesiastikåret 1917—1918, ävensom dylikt understöd åt annan extra ordinarie präst än i nämnda stycke avses samt åt innehavare av prästerlig emeritilön gäldas ur kyrkofonden.

5 §.

Kyrkofonden må ej för något år i vidsträcktare mån tagas i anspråk för gäldande av krigstidsunderstöd, som i denna lag avses, än som motsvarar fondens återstående överskott för närmast föregående kalenderår, sedan samtliga fonden eljest åliggande utgifter blivit bestridda.

6 §.

De närmare föreskrifter, som erfordras för tillämpningen av denna lag, meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift från trycket utkommit i svensk författningssamling.

än även för krigstidstilläggs och krigstidshjälps utgående till ifrågavarande präster för ecklesiastikåren 1917—1918 och 1918—1919 godkänt de allmänna grunder, som för sådant understöd i propositionen föreslagits.

Stockholm den 18 maj 1918.

Med undersåtlig vördnad.
